

OONGER DE SCHEETBOUM

December

23ste jaargang

2010

Colofon

Redactie:

Bert Adriaens, Marleen Scheepers

Fotografie:

Bert Adriaens, Luciën Adriaens en Eric Wuisman

Opmaak:

Ton Melis, Marleen Scheepers

Redactieadres:

Houtzaagmolen 62a, 6003 CA Weert

't Generaal:

Functie	Naam	Adres	Woonplaats	Tel.
Notaris, Jonge Daeke	Marleen Scheepers	Houtzaagmolen 62a	Weert	0495-450329
Provisor	Luciën Adriaens	Hoebensstraat 3	Nederweert	0495-545216
Alfaris	Pieter Cuijpers	Fatimalaan 2	Weert	06-48329184
Keizer	Will Kanters	Klingenstraat 5b	Stramproy	06-26322448
Kuening	Peter Dijcks	Pr. Christinaplnts 1	Budel-Dorplein	06-51693622
Praeco	Bart Groeneveld	Peter Zuidstraat 14	Overloon	06-21809423
Patronus Spiritualis	Deken Franken	Maasstraat 15	Weert	0495-537628
Patronus Civilis	Dhr. E.S. Raatjes			
Ieere daeke	Bert Adriaens	Roermondseweg 111a	Weert	0495-552033

Postadres Gilde:

St. Catharina 1480, Postbus 10004, 6000 GA Weert

Email:

info@catharina1480.nl

Website:

www.catharina1480.nl

Bank:

I.N.G. 68.29.01.717
RABO 15.15.96.115

OONGER DE SCHEETBOUM

Activiteiten 2011

(Onder voorbehoud)

02 januari	Nieuwjaarsreceptie gemeente Weert
07 januari	Nieuwjaarsreceptie bij hotel Golden Tulip
06 februari	Ketrien lutj-um-gaon
19 februari	Uitstap naar Düsseldorf
03 april	Optocht Hazenbrouck Frankrijk
23 april	Vogelschieten
30 april	Koninginnedag
15 mei	Bondsfeest Ell
28 mei	Gildefeest Huissen
29 mei	Stadsprocessie
05 juni	Bondsfeest Meijel
19 juni	Bondsfeest Altweerderheide
17 juli	Bondsfeest Biest
03 juli	OLS Stokkem
juli	Heilidomsvaart Maastricht
24 juli	Optocht Rethel (Reims)
21 augustus	Bondsfeest Heijthuijsen
09-11 sept	Sansepulcro Italië
23 september	Openschieten kermis
25 september	Kermis mis
27 november	Patroonsfeest Ste Catharina

December 3 Nol v.d. Braak 6 Hannie Wullems 8 Peter Dijcks		Januari 2 Miet Caris-Scheepers 20 Mario Jagarinec 26 Gijs Wullems 30 Marleen Scheepers
---	---	---

OONGER DE SCHEETBOUM

Wiel Beerens

*Met hart en ziel lid van ons Gilde
Een harde werker, die altijd klaar stond als er iets gebeuren moest
Die de handen uit de mouwen stak
Hij bracht de Scheetboom rond
Hij genoot van onze optredens, vooral als ze in het buitenland waren
en zeker als we daarna gezellig ergens wat gingen eten
Hij begon als vendelier en liep de laatste jaren in het Generaal
Een kostuum dat hij met trots en verve droeg
Een man met humor, droge humor,
Die niet-gemeend zogenaamd kon staan "knoetere"
Hij hield van de gezellige feesten, het samen onder elkaar zijn.
En nu is hij er niet meer
Zijn plaats blijft leeg
Maar wij zullen nog vaak over hem praten
Aan hem denken
En hem nooit vergeten
Woensdag 15 december hebben wij met Gilde-er afscheid genomen van Wiel en hem uitgevendeld.*

OONGER DE SCHEETBOUM

Ieeredaeke Bert in Curaçao

Bert is een aantal dagen op bezoek geweest bij zijn familie op Curaçao, het nieuwe land binnen het Koninkrijk der Nederlanden. Daar zijn weer heel wat mogelijke verbindingen aangegaan.

Tijdens bezoeken aan voormalige fortificaties en stellingen van de West Indische Compagnie op Curaçao zijn contacten gelegd met de Stichting NAAM:

National Archaeological Anthropological Memory Management, die het Culturele erfgoed herontdekt, wil conserveren en letterlijk in kaart brengen.

Vanuit de grote interesse van Bert voor dit cultuur/historische erfgoed en de daaraan verbonden activiteiten hebben enkele gesprekken plaats gevonden met vertegenwoordigers van de stichting. Ook hieruit zijn prettige contacten ontstaan die verder worden gecultiveerd, geprofessionaliseerd en vastgelegd.

Hierbij wordt gedacht aan het ondersteunen, in natura en financieel, van deze activiteiten en het vastleggen van de resultaten, zowel boekvorm als digitaal.

Inbreng van de Unesco in het kader van het conserveren en erkennen van Cultureel erfgoed is daarbij ingecalculerd. Het havengebied van Willemstad is namelijk opgenomen op deze lijst van het erkende Wereld Erfgoed.

Nederland heeft onlangs het betreffende verdrag met de Unesco geratificeerd.

Ons Ste. Catharina Stadsgilde van Weert staat op de nominatie om samen met enkele vergelijkbare zeer oude Middeleeuwse gilden uit België en Italië opgenomen te worden op de Unesco lijst van Immaterieel Cultureel Erfgoed, de zo genaamde levende monumenten.

In dit kader kwam de mogelijke band aan de orde die is te smeden tussen het Stads- schuttersgilde van Weert en de in rusten zijnde Stadsschutterijen van Willemstad. Zij zijn erg geïnteresseerd om dit initiatief te ondersteunen en deze groep nieuw leven in te blazen.

Als wij die Unesco status verkrijgen en het initiatief in Willemstad wordt gedragen, dan is het mogelijk om bij de installatie van deze Stadsschutterij acte de presence te geven.

Contacten dus op meerdere fronten. Sinte Ketrien slaat de vleugels uit.

OONGER DE SCHEETBOUM

Hans van Oorsouw

Op zaterdag 6 november bereikte ons het bericht dat de heer Hans van Oorsouw is overleden. De laatste tijd was Hans in een slechte lichamelijke conditie beland. Om daar een mogelijke oplossing voor te zoeken werd hij opgenomen in het Catharina ziekenhuis te Eindhoven. Het heeft jammer genoeg niet meer mogen baten. Hans was in de beginjaren van ons gilde een zeer actief lid. Zeker als drijvende kracht achter de aanschaf van de wandelkostuums en in een verder stadium als deskundige persoon bij de bepaling en uitvoering van de Gala kostuums door de firma Pater en Hollander. Hans is altijd erg betrokken geweest bij het Stadsgilde. Hij volgde de voortgang en ontwikkelingen op de voet. Tijdens het opschieten van de laatste Weerter kermis was hij aanwezig om dit van nabij te ervaren. Wij zijn Hans heel veel dank verschuldigd voor alle inzet die hij belangeloos voor ons gilde heeft gegeven. Dat hij ruste in vrede. Onze hartelijke deelneming bij dit overlijden van een zo fijne en humoristische man. Wij wensen Trudy en de kinderen veel sterkte toe.

Generaol en leden van het Gilde van Wieerter Stadsschötte Ste. Catharina 1480

Een deputatie van het Stadsgilde heeft de crematie bijgewoond, gekleed in uniform wandelkostuum.

Peter Hendrix

Op dinsdag 9 november bereikte ons het bericht dat ons oud lid Peter Hendrix is overleden. Peter was vele jaren in ons gilde zeer actief. Hij was de trotse drager van een Rotmeesters kostuum. Als trouw lid was hem niets te veel bij de uitvoering van klussen en karweien binnen de vereniging. Tot het noodlot toesloeg en hem als gevolg van een Tia deze mogelijkheid ontnam. Peter was ondanks deze handicap altijd erg betrokken gebleven bij het Stadsgilde. Hij volgde de voortgang en ontwikkelingen op de voet. Onze hartelijke deelneming bij dit overlijden van een zo harde werker en schutter. Wij wensen de familie veel sterkte toe. Dat hij ruste in vrede.

Generaol en leden van het Gilde van Wieerter Stadsschötte Ste. Catharina 1480

Een deputatie van het Stadsgilde heeft de uitvaartdienst en de begrafenis bijgewoond, gekleed in uniform wandelkostuum.

OONGER DE SCHEETBOUM

Oetspraoke van wies minse.

Weem noeets unne voet verzetj, treudj noeets eeme oppe tieene.

“Dao sleutje d’n hagel nao.”

Daar wordt je voor gestraft.

“Ge motj uch neet drök make ooever oongelagdje eier.”

Maak je niet druk over zaken die je niet kent.

Un vet verreke weit neet waat un mager te kort hieet.

Rijke lui begripen de echte armoede niet.

Dao hingtj de waegschaol achter de duur. Daar wordt de vrijer gewikt en gewogen.

Er zijn er in Italië drie die werken: de Vesuvius, de Strombolie en de Etna.

“Zelfdoding is een permanente oplossing voor een tijdelijk probleem”

Op 1 december 2013 is het 200 jaar geleden dat het Koningshuis in Nederland is ingevoerd met de kroning van Koning Willem I. Wat te vieren? Ja toch.

Van sommige leden begrijpt niemand dat ze van miljoenen zaadjes het snelste zijn geweest.

Probleempje

Kevin is al lange tijd aan het zeuren dat hij een broertje wil.

Vader is dat moe en zegt: Kevin, hier heb je wat graszaad. Als je dat op de vensterbank strooit komt de ooievaar daar vanzelf op af.”

Zo gezegd, zo gedaan. Een maand later wordt bij de burens een baby’tje geboren.

Kevin loopt boos naar de burens en schreeuwt giftig: ”Als je maar goed weet dat het niet jouw zaad was maar dat van mijn vader.”

Zetduiveltje

Even niet opletten en je bent vele jaren te vroeg.

Dat gebeurde bij de opmaak van de vorige “Oonger de Scheetboom.”

Het verhaal over 600 jaar stad Weert staat abusievelijk het getal jaartal 1410 genoemd.

Het oplettende lezertje begrijpt natuurlijk dat dit 1414 moet zijn.

Waarvan acte.

Excuses

Onze welgemeente excuses aan Elly van der Linden Dijkstra die op 9 november jarig is en Frenske Adriaens die op 27 oktober zijn jaarlijkse gedenkdag heeft gevierd.

Zij zijn als gevolg van een computerprobleempje uit het verjaardagenbestand gewist.

In de lappemang.

Ons aller Staf is weer eens in het ziekenhuis beland. Gelukkig is hij nu weer aan de beterende hand. Van harte beterschap gewenst Staf en dat je weer gauw actief bent bij het Gilde en de Gemeente.

OONGER DE SCHEETBOUM

Waerspruuke

December, donkere maand, wintermaand

1 december, zon op 08.22, onder 16.40

31 december, zon op 08.45 onder 16.46 van 1 t/m 24 december korten de dagen 22 minuten. Van 25 t/m 31 december lengen de dagen 4 minuten.

Op 21 december begint de winter.

4 december, Ste Barbara, patrones van de Mijnwerkers, Schutters en Brandweerlieden.

28 december, naamdag van de Onnozele Kinderen, voor velen hét Naamfeest.

** Het weer dat kinderdag wil, komt terug in april

** Is december veranderlijk beste vriend, dan is heel de winter slechts een kind.

** December koud en wel besneeuwd, maakt grote schuren te klein.

** Vloeit in december nog het sap uit de berk, de winter wordt dan wis niet sterk.

** Sint Nicolaas met ijs, kerstmis in de regen.

** Geeft Kerstmis warme zonneschijn, dan zal er te Pasen nog houtvuur zijn.

Januari, Louwmaand.

1 januari, Nieuwjaar. zon op, 08.48 onder, 16.36

Officieel Naamfeest van de Heilige Maria.

** In januari van sneeuwvlagen arm, dan volgt vaak een zomer, schoon en warm.

** Knappt januari niet van de kou, men zit in de oogstmaand in de rouw.

** In de Louwmaand mag het vriezen, de stenen uit de grond,
De boer die zal niet kniezen, maar vindt dat heel gezond.

Kerstmaal

Een mevrouw komt bij de poelier en vraagt naar een stevige grote kalkoen. Dit, omdat ze een groot gezin heeft. Liggen daar een stel kalkoenen in de koeling. Maar, die zijn wat aan de kleine kant. Vraagt de dame aan de poelier: "Worden deze kalkoenen niet groter?"

"Nee" zegt de poelier, "deze zijn dood mevrouw."

Dorst

"Ik zoek een drinkbakje voor mijn hond" zegt de dame bij de dierenwinkel.

"Eentje met: *voor de hond* er op?" zegt de winkelbediende.

"Nee, dat is niet nodig, mijn man drinkt geen water uit de bak en de hond kan niet lezen."

"Hoe heten mensen die altijd proberen de fouten van anderen te ontdekken en daar ook nog iets van zeggen?" vroeg de meester.

Slimme Japie: "Die noemen we onderwijzer of juf."

Weet je waarom de mensen ons zo dom vinden" vraagt een gans aan zijn broer.

Zegt hij: "Ik denk dat dat zo is omdat de mensen altijd met onze veren de dwaasheden geschreven hebben."

OONGER DE SCHEETBOUM

Knipuigskes van Frénske

Vröllu-j kal

Wi-j neet eedere daag, mer wul hieel errug dek
Babbeldje Lies en Trus same oever de hek.

“Wi-j esj met dieene zoen Lies, nog good gezond?”

“Och” zag Lies “Hae poeptj inne boks en huppeltj wat roond.”

“mer” zag Truus, “Det es good en waal mer vör un wecht toch hieel normaal.”

“Normaal vör un wecht” zag Lies, “Det es waat ich auch waal weit, mer neemus wiltj mieer naeve um zitte opp universiteit.”

Verangere

Bieeste verangere dek beej gevaor,
van kluer, van huid of van haor.
Dek in de teent van ‘t graas of van de moor,
En de vijand zuktj zich dan ‘t apezoor.
Aszje noow dachtj det ich det ter plekke verzon,
Dan deentj mer us aan unne kamelion.
Noow veltj ‘t op en det es echt waor,
Detter eets geksbuurdj, eeder jaor.
Met Körsemus gebuurtj det waal ‘t mieest,
det allein de naam verangertj van ‘t bieest.
Want loestertj mer us nao dit relaasje,
dan es dek unne knieen ut haasje.

Feest

2 december 1813 is de dag dat Willem I van Oranje tot eerste Koning van Nederland is gekroond. Deze gebeurtenis vond plaats in de Grote Kerk te Leiden.

Het ligt dus voor de hand dat we op deze dag in 2013, 200 jaar Koningshuis gaan vieren.

Wie weet, mag het Stadsgilde daar ook weer een redelijke bijdrage aan leveren:

“Voor Auter, Heerd en Troon.”

OONGER DE SCHEETBOUM

Sint Rosa

Zondag 17 oktober togen we richting Sittard om deel te nemen aan de Rosafeesten. De Schut van Buul zat al in de bus op ons te wachten om samen af te reizen naar Sittard. Wat vijf jaar geleden in Sittard begon als een eenvoudig feest, is inmiddels uitgegroeid tot een meerdaags feest van formaat. Drie grote tenten, opgesteld nabij het kermisterrein, boden plaats aan al die feestgangers. En op deze zondag waren het de schutters die in grote getalen en van heinde en verre naar Sittard waren gekomen.

De bus stond nog maar nauwelijks stil op de parkeerplaats of onze Duitse vrienden uit Iserlohn hadden ons al in de smiezen en er volgde een hartelijk weerzien. Van blijdschap sprong Hanny pardoes in de sterke armen van haar “Knoeffelbeertje” die haar als een veertje zo licht hoog in de lucht tilde. Na een hartelijke ontvangst door schutterij St Rosa was het tijd om aan te treden voor de optocht door de straten van Sittard. Straten die volgepakt stonden met een zeer enthousiast publiek en dat telkenmale als er door de cloveniers geschoten werd, onder grote hilariteit wel een meter de lucht in schoot bij het horen van de luide knallen. Na afloop van de optocht werd er door onze Koning Peter en keizer Will deelgenomen aan de schietwedstrijd maar helaas vielen ze niet in de prijzen. Het was uitgerekend onze grote Knoeffelbeer die trots aan de haal ging met de hoofdprijs!

Ondertussen werd in de tent de zaak op zijn kop gezet door het orkest dat zo enthousiast en goed speelde dat het publiek helemaal uit z'n dak ging. Iedereen danste en zong mee op de uitermate vrolijke feestmuziek. Maar aan alles komt een eind, zo ook aan het feest in Sittard. De schutters van Buul zaten ons in de bus al geduldig op te wachten en gezamenlijk togen we richting Weert en Budel.

OONGER DE SCHEETBOUM

Ook nu weer is er geen enkele goede oplossing binnengekomen op de laatste puzzel. De bioscoopbonnen blijven dus nog een keer liggen.

Oplossing:

Hoeveel vakken zijn er op een dambord? **100**

Hoeveel bekende Straus-sen waren er in de familie van de walsenkoning? **Minimaal 7**

Hoeveel ogen heeft een dobbelsteen. **21**

Hoeveel poten heeft een spin. **8**

Hoeveel dagen zijn er in een schrikkeljaar. **366**

Wat is een “partizaan” in het Stadsgilde en wat doet men er mee.

Waarom heet een van onze wapens “Hellebaard”

Beschrijving De partisaan is ongeveer 1,8 m lang, de steel bestaat uit massief hout met een gesmeed bovendeel. Het bovenstuk bestaat uit een breed, gelijkmatig, tweesnijdend, spits blad in het midden en twee gebogen kantmessen. De zijkant- bladen zijn minder krachtig dan het middelste mes en herinneren in de vorm aan een horizontale halve maan uit een kort zwaard.

Met de twee zijdelingse bladen, is het mogelijk om de tegenstander te ontwapenen of om zijn wapen vast te houden. De twee zijdelingse messen dienen bovendien om bij de diepe penetratie van de partisaan te voorkomen wat de latere verwijdering van het wapen vergemakkelijkt.

Met de stabiele en omvangrijke dolk kan de gebruiker doordringen in lichte tot middelzware uitrusting. De partisaan wordt gedragen door de commandant.

Veel middeleeuwse wapens reikten niet hoog genoeg om een ernstige bedreiging voor een man te paard te vormen. Al in de dertiende eeuw worden *stokwapens* opgenomen in de algemene bewapening der voetsoldaten. Onder stokwapens worden de op lange houten stokken of schachten gemonteerde wapens verstaan, die hoofdzakelijk om te houwen worden gebruikt. Maar steken kan men er ook mee. Het bekendste stokwapen is de hellebaard. In de dertiende eeuw wordt gestreefd naar een gecombineerd houwen- en stootwapen. Aanvankelijk is de strijdbijl nog in de hellebaard te herkennen. In de veertiende eeuw wordt een sterke haak aan de rugzijde geplaatst die er onder andere voor dient om ruiters van hun paard te trekken of hun wapenrustingen te doorboren. Hierdoor werden de voetsoldaten tot geduchte en in vele gevallen zelfs superieure tegenstanders van de ruiters. Bekend is de Guldensporenslag (1302) waarbij een Vlaams 'volksleger' bestaande uit voetvolk maar bewapend met hellebaarden een Frans ridderleger versloeg door hen met de hellebaarden van hun paarden te trekken en vervolgens af te slachten.

Nieuwe puzzel

Deze keer een rekenopgave, misschien dat er dan wat meer goede oplossingen binnenkomen.

Je pincode onthouden is vaak niet zo gemakkelijk. Erachter proberen te komen wat de pincode van een ander is, is al helemaal onbegonnen werk. Er zijn zoveel verschillende getallencombinaties mogelijk. Wie kan met behulp van onderstaande aanwijzingen toch de pincode achterhalen?

12331 is de optelsom van de pincode en de vier cijfers uit de pincode in een andere volgorde.

Verder bestaat de pincode uit vier verschillende cijfers die steeds minder groot worden, maar er staat geen 0 in de code. Als je de vier cijfers uit mijn code bij elkaar optelt, krijg je 23

Wat is de pincode?

Oplossingen kunnen gestuurd worden naar info@catharina.nl. Veel succes!

OONGER DE SCHEETBOUM

De moraal van het verhaal

De kinderen van een lagere school krijgen les over 'moraal'.

Ze krijgen de opdracht om thuis aan hun ouders te vragen een verhaal te vertellen waaraan een moraal hangt.

Wanneer ze terug in de klas komen, mogen ze vertellen wat ze gehoord hebben.

Mieke vertelt : "Mijn ouders zijn kippenboeren, ze hebben een legbatterij.

Op een dag hadden ze in de auto een mand eieren staan.

Ze reden over een grote bobbel in de weg, waardoor de eieren braken."

De moraal luidt: "Wees zeer voorzichtig met fragiele voorwerpen."

Elsje vertelt : "Mijn ouders hebben ook een kippenboerderij, maar zij kweken kuikentjes.

Op een dag hadden ze wel twintig eitjes. Ze verwachtten dus ook twintig kuikentjes.

Ze verzorgden de eitjes heel goed, maar er zijn er maar vijftien van uitgekomen."

De moraal luidt: "Tel je kuikentjes pas als ze zijn uitgekomen."

Dan vraagt de juf aan Ellen: "En hebben jouw ouders ook een verhaal verteld?"

"Ja", antwoordt Ellen, "mijn papa heeft ons verteld over zijn zus, tante Annie.

Onze tante Annie woont in Amerika en is daar bij het leger.

Ze is piloot bij de luchtmacht en heeft meegevochten in Irak.

Op een dag werd haar vliegtuig geraakt en moest ze springen.

Het enige wat ze bij zich had was een fles whisky, een machinegeweer en een zakmes.

Terwijl ze aan haar parachute bungelde, dronk ze de fles whisky leeg want dan was ze die alvast kwijt.

Toen ze beneden kwam, werd ze omsingeld door wel zeventig Irakezen.

Ze pakte haar machinegeweer en schoot er vijftig van neer, toen waren haar kogels op.

Met haar zakmes kon ze er nog vijftien doden, toen brak het mes af.

De vijf laatste heeft ze met haar blote handen gedood."

De juf kijkt Ellen ontdaan aan en vraagt na enige stilte:

"En heeft je papa je ook een moraal bij dat verhaal verteld?"

Ellen antwoordt: "Jazeker juf."

De moraal is: "Je kunt maar beter uit de buurt van tante Annie blijven als ze veel gedronken heeft."

OONGER DE SCHEETBOUM

Emancipatievergadering

Een vrouw loopt naar de microfoon:

'Ik heet Truus en ben 24 jaar getrouwd met Jan. Ik streek gedurende al die jaren trouw zijn overhemden, maar had daar geen zin meer in.'

Daverend applaus uit de zaal.

Ik zei vorig jaar: 'Jan, strijk jij die overhemden zelf maar. Ik heb er geen zin meer in.'

Weer luid geklap uit de zaal.

De eerste dag zag ik niets veranderen. De 2de dag ook niet, maar op de derde dag stond Jan ineens zelf z'n overhemden te strijken.'

De zaal staat op z'n kop van enthousiasme.

Een tweede vrouw loopt naar de microfoon:

'Ik heet Babs en ben 10 jaar getrouwd met Pieter. Pieter heeft enorme zweetvoeten en om die lucht eruit te krijgen moeten z' n sokken op de hand worden gewassen met Soda. Ik had daar geen zin meer in.'

Luid gejuich en gejoel uit de zaal .

Ik zei tegen Pieter: 'Was jij je sokken voortaan maar zelf!'

De dames staan op de banken.

'De eerste dag zag ik niets veranderen, de 2de ook niet, maar op de derde dag stond Pieter mooi zelf z'n sokken te wassen.'

De wave wordt ingezet.

Een klein vrouwtje grijpt de microfoon: 'Tek geet Fatima en iek 5 jaar getraut mit Mohammed.

Mohammed wil elke dag cous-cous eet. Iek altijd for hem gekook, maar gad geen sin meer en seg: as jij wil eet cous-cous, ga maar lekker selluf maak.'

De zaal is niet meer te houden .

'De 1ste dag iek sie nix'

de tweede dag iek sie nix,

maar derde dag iek sie weer klain bitje mit linkeroog.'

Beren

Een vrouw ontmoet een aantrekkelijke man in een bar.

Zij praten wat, het klikt meteen en na een tijdje vertrekken ze samen naar zijn huis. Terwijl hij haar het appartement laat zien, merkt ze dat zijn gehele slaapkamer is volgestouwd met teddyberen. Honderden teddyberen, ordelijk gerangschikt: kleine beren op een lage plank, de ganse kamer rond, half grote beren op de plank daarboven, grote beren op de bovenste plank.

De vrouw is een beetje verbaasd dat deze man een collectie teddyberen bezit, vooral zo'n uitgebreide collectie, maar ze vindt het wel schattig en besluit om er niets van te zeggen. Ze beginnen te kussen, gaan met elkaar naar bed en na een intense portie passie, liggen ze samen nog na te genieten. De vrouw rolt naar hem toe en vraagt glimlachend, 'Wel, hoe was het?'. Zegt de man: 'Je mag iets kiezen van de onderste plank'.

OONGER DE SCHEETBOUM

Catharinafeest 2010

Zondagmorgen 28 november werd het patroonsfeest van ons aller Ste Catharina gevierd. De zon deed haar best om deze koude winterochtend toch nog aangenaam te maken en onder haar stralen liep het Gilde prachtig uitgedost door de stille ontwakende stad naar de Sint Martinuskerk. Aan het begin van de H Mis werd aspirant lid Leon Pommé door deken Franken ingevendeld als nieuw lid van Ste Catharina. Gekniel op de trappen voor het altaar ontving hij de zegen, legde hij de gilde-belofte af waarna hij door vaandrig Pieter Cuijpers met het vaandel ingevendeld werd. Ook werden de overleden leden van ons Gilde herdacht. Na de mis toog het gezelschap naar het "Bruine Paard" voor een kopje koffie met een lekker stukje vlaai. Nadat ieder zich hieraan tegoed gedaan had en er wat bijgepraat was, volgde het stemmen voor de begeerde "Schot-in-de-scheif-lat-trofee". Na het voorlezen van de nominaties bleken er twee "stomme streken" favoriet te zijn: William Brangers die na een vrolijke en gezellige uitstap met ons gilde er na afloop achter kwam dat hij zijn huissleutel in zijn schoenendoos in de aanhanger had achter gelaten. En die aanhanger was inmiddels op slot en Pieter met de sleutel was in de verste verten niet te bekennen. Dus zat er voor William niets anders op dan helemaal te voet naar zijn zus op Leuken te lopen om daar de reserve huissleutel op te halen en ook weer helemaal te voet terug te lopen naar de stad waar hij eindelijk laat, zeer laat in de avond zijn eigen huis binnen kon! Marleen Scheepers werd genomineerd omdat ze bij het inrichten van de tentoonstelling bij de bibliotheek voor het feest van 6 juni een mooi miniatuur kanon in de vitrine kast gezet had. Daags erna werd ze gebeld door een attente bezoeker van de tentoonstelling die terecht opmerkte dat het kanon op zijn kop stond! Na de stemmingsronde kwam William als winnaar van de "Schot –in-de-scheif-lat –trofee" uit de bus te voorschijn en mocht hij dit felbegeerde kleinood in ontvangst nemen. Inmiddels had het gezelschap honger gekregen en stond er een over heerlijk dampend schuttersbuffet te wachten. Men deed zich te goed aan pittige mosterdsoep en of goed gevulde erwtensoen, gevolgd door drie soorten stamppotten met braadworsten, hersten, (spek) en rookworst. Er werd gesmikkeld en gesmuld en de maaltijd werd afgesloten met een lekker fris toetje.

Het weer was lekker fris, de zon scheen nog steeds, dus een wandeling door de stad was na al dat eten erg welkom. Bezoekers van de koopzondag en het huis van Sinterklaas keken verrast op toen ze ons prachtig Gilde door de stad zagen trekken en menigeen veronderstelde dat ook Sinterklaas tegenwoordig al onder speciale bewaking stond. Nadat iedereen zich omgekleed had in wandelkostuum werd de feestdag verder voortgezet bij de Tramhalt.

OONGER DE SCHEETBOUM

OONGER DE SCHEETBOUM

OONGER DE SCHEETBOUM

HOE GOED GAAT HET MET DE ECONOMIE NU ER EEN CREDIETCRISIS IS?

De bananenhandelaar is de pisang en
de tabakshandelaar is de sigaar.

De bakker verdient geen droog brood meer en
de herenmode is de das omgedaan.

De lampenwinkeliers zien de toekomst duister in
en de scheepvaart is de wind uit de zeilen genomen.

Menig timmerman heeft er het bijltje bij neergelegd
terwijl de kousenfabrieken er geen gat meer in zien.
De horlogemakers zouden de tijd willen terugzetten en
de confectie-industrie moet er een mouw aan passen.
De tuinders heeft men knollen voor citroenen verkocht
en de binnenschippers zijn aan lager wal geraakt.

De chauffeurs zijn de macht over het stuur kwijt omdat
de wegen aan belasting bezweken zijn.

De wielrenners weten niet meer rond te komen en
de badmeesters kunnen het hoofd niet meer boven water houden

De bierbrouwers moeten uit een ander vaatje tappen en
voor de bioscopen valt het doek.

De kwekers zitten op zwart zaad,
de schoorsteenvegers komen op straat te staan en
de stratenmakers kunnen wel op het dak gaan zitten.

De mijnbouw graaft zijn eigen graf en
bij Rijnmond gaat de pijp uit.

De NS is het spoor bijster,
de luchtvaartmaatschappijen vliegen de lucht in, terwijl
de metselaars in de put zitten en
de caféhouder het zat is.

De kapper zit met zijn handen in het haar,
de boer is uit het veld geslagen en
de helderziende schemert het voor de ogen....
Zou het helpen als de wapenindustrie inzag
dat er geen schot meer in zit???

Wat een wereld !!!!!!!

OONGER DE SCHEETBOUM

De spin en het Christuskind

(Een volksverhaal uit de kersttijd)

En grijze spin liep over de vloer van de herberg.
'Oh', gilde de dochter van de herbergier. *Maak dat je weg komt, lelijk mormel!*
"Zou ik werkelijk zo lelijk zijn?" vroeg de spin zich af, toen hij tegen de muur opklom. "Hoe het ook zij, mijn web is prachtig." Hij spon een mooi groot web en zocht er een goed plaatsje in om de nacht door te brengen.

Maar de volgende ochtend, o, hemeltje lief, de herbergierster kwam er aan met een bezem.

"Wat! Een spinnenweb in mijn schone kamer!" riep ze. Ze veegde het prachtige web naar beneden en verjoeg de spin.

"Daar ga je, zei ze en joeg hem met haar bezem weg." Ik kan spinnen met hun lelijke harige lichamen en afschuwelijke lange poten niet uitstaan."

"Niemand mag me," jammerde de arme spin, toen hij wegging naar de herbergstal en hij begon een web te spinnen van de ene balk naar de andere. Daar viel niemand hem lastig. De dieren onder hem waren hem eigenlijk dankbaar, omdat hij de vliegen ving, die hen bij warm weer plaagden.

"Nu maak ik me tenminste nuttig," zei de spin. "als ik nu ook maar mooi was," voegde hij er met een zucht aan toe. Maar omdat dat nu eenmaal niet kon, begon hij het fijnste web te spinnen, dat ooit door een spin gemaakt werd.

Hij werkte er al sinds lang aan, toen er op een nacht grote drukte in de stal onder hem heerste en het flikkeren van lichten. Hij kon niet ontdekken wat er gebeurde, maar 's morgens keek hij naar beneden en daar zag hij in een van de kribben een teer kindje, waarover zich een mooie jonge vrouw boog, terwijl een oudere man met een vriendelijk gezicht toekeek.

De baby begon te huilen.

"Hij heeft het koud," zei zijn moeder. "Ik heb al het stro dat ik kon vinden over hem heen gelegd, maar het is niet genoeg."

Dit was de grote kans voor de grijze spin. Met zijn schitterend web, dat zo zijdeachtig zacht was als distelpuis en zo warm als wol, kwam hij van de balk naar omlaag en hij legde het aan de voeten van de moeder. Zij pakte het op, legde het over haar baby en stopte het warmpjes om hem heen. Hij hield op met huilen en viel tevreden in slaap.

Toen zei Maria, de moeder, tot de kleine grijze spin, die daar trots bij stond:

"Grijze spin, welke beloning wil je hebben voor je heerlijk geschenk aan mijn zoontje?"

Oh, alstublieft", zei de spin, terwijl hij zijn voorpoten ineen sloeg, "als ik dan toch alleen maar mooi zou mogen worden."

Dat kan ik niet doen, antwoordde Maria, "je moet zo blijven als de Heer je geschapen heeft. Maar ik zal maken dat de mensen blij zijn je te zien. Als iemand 's avonds een spin ontdekt zal hij zeggen: "Aha, een spin, dat brengt geluk".

En daarom beschouwt men het tot op deze dag als een teken van geluk, wanneer men 's avonds een spin ziet. En tot op de dag van vandaag hangen wij tevens lange gouddraden en zilveren engelenhaar in de kerstboom ter herinnering aan de kleine grijze spin en het geschenk dat hij aan het Christuskind heeft gegeven.

OONGER DE SCHEETBOUM

St. Nicolaas,

Sint Nicolaas is niet afkomstig uit Spanje zoals zo velen denken maar uit Turkije.

Hij is waarschijnlijk zelfs nooit in Spanje geweest. Hij stierf op 6 december 342 in Myra, het huidige Turkije.

Tijdens de Kruistochten brachten de Ridders zijn gebeente over naar het Italiaanse Bari en bouwden daarop de Sint Nicolaas kathedraal. Omdat Bari toen in Spaanse handen was ligt de vergissing voor de hand.

In ons land is het een mooie gewoonte dat de kinderen 's avonds hun schoentje zetten bij de schoorsteen met daarin een wortel en water voor het paard van Sinterklaas. Dit zou een overblijfsel zijn van het Germaanse midwintergebruik om een offer te brengen aan het paard van de God Wodan wiens verering zelfs na de kerstening nog vele eeuwen in de noordelijke streken van Europa bleef plaatsvinden.

Waarschijnlijk komt de koppeling van deze christelijke naamdag en de Germaanse feestdag daar vandaan. Dit, zoals zoveel heidense feestdagen omgezet zijn naar Christelijke vieringen. Zelfs het Kerstfeest!

Het kerstfeest

De Germanen vierden rond 25 december midwinter-joelfeesten. Feesten van dankbaarheid voor wat geweest was en hoop voor wat nog komen moest. Ze duurden 13 dagen en 12 nachten en sloten direct aan op de grote slachttijd. Er werd niet gewerkt, maar wel enorm veel gegeten, gedronken en lawaai gemaakt. Het lawaai was bedoeld om de geesten die tegen het einde van het jaar te voorschijn komen te verjagen.

Er brandden voortdurend enorme vreugdevuren waarop brandoffers werden gebracht aan de goden, godinnen, schimmen en doden. Alles werd versierd met groenblijvende takken en twijgen, die gezien werden als symbool van vruchtbaarheid en verjager van heksen, geesten en ziekte. Niet alleen de Germanen kenden deze midwinterfeesten en symboliek, ook Romeinen, Egyptenaren, Vikingen en nog veel meer volken vierden in de winter het feest van het licht.

Pas in 381 kwam het Christelijk element om de hoek kijken: men koos 25 december als geboortedag van Christus. Voor 381 werd alleen zijn kruisiging, besnijdenis en wederopstanding herdacht en gevierd. Het heidense feest van het licht versmolt vervolgens met het Christelijke feest van de vrede. De kerk maakte op deze manier handig gebruik van de enorme populariteit van de joelfeesten om het Christendom verder te verspreiden.

***Kerstgebruiken in andere landen**

In Engeland en Amerika hangt men mistletoe op in huis. De mistletoe, ook vogellijm of maretak genoemd, is het symbool van vriendschap. Een meisje dat per ongeluk(?) onder de mistletoe staat, mag door een jongen worden gekust en vice versa natuurlijk.

In Oost Europa vasten de mensen de dag voor kerstmis, zodat het kerstmaal extra goed smaakt. Men gaat aan tafel als de eerste ster aan de hemel verschijnt en er wordt bij het diner 1 stoel vrij gelaten voor het kerstkind.

In Polen legt men stro op de vloer en op de tafel als herinnering aan de stal van Bethlehem. Er wordt optak, een plat brood waarin kerstfiguren zijn gedrukt, gegeten. Het brood gaat rond zodat iedereen een stukje af kan breken. Wie niet thuis is, krijgt een stukje opgestuurd.

In Brazilië wordt geen echte, maar een plastic boom in huis gezet. Men gaat naar de nachtmis, er wordt gegeten en gedronken en cadeautjes uitpakkt. Vervolgens wordt er tot de volgende dag 12 uur vuurwerk afgestoken.

In Scandinavië speelt de geit een grote rol in de kerstviering. De geit zou boze geesten die rond de jaarwisseling te voorschijn komen verdrijven. Men geeft elkaar geitjes van stro.

OONGER DE SCHEETBOUM

SNAPPEN JULLIE DAT NU?

Als een neger in de zon ligt, is hij zwart.
Als hij ziek is, is hij zwart.
Als hij kwaad is, is hij zwart.
Als hij het koud heeft, is hij zwart en
Als hij het warm heeft, is hij zwart.

Als een blanke in de zon ligt, wordt hij bruin.
Als hij kwaad is, wordt hij rood.
Als hij niet op de loonlijst staat, is hij zwart
Als hij misselijk is, is hij groen.
Als hij dronken is, is hij blauw.
Als hij het benauwd heeft, is hij paars.
Als hij dood is, is hij wit en
Als zijn lever niet in orde is, dan is hij geel.

Desalniettemin noemen ze een neger een kleurling.
Wie het snapt mag het zeggen.

Economie

Het is september in een dorpje aan de kust van de Zwarte Zee.
Het regent en het dorpje lijkt verlaten. Het is een moeilijke tijd.
De inwoners zitten allemaal in de schuld en leven op krediet.
Plots verschijnt een rijke toerist ter plaatse en stapt het enige hotel van het dorpje binnen.
Hij legt een bankbiljet van 100 Euro op de balie en gaat naar de eerste verdieping om een kamer uit te zoeken.
De hotel eigenaar pakt de 100 Euro en rent naar de slager om zijn schuld te betalen.
De slager pakt die 100 Euro aan en gaat spoorlags naar de varkensboer om zijn schuld te betalen.
Die op zijn beurt rent naar de verpachter en betaalt zijn schuld af.
De verpachter haast zich naar de enige prostituee in het dorp die, vanwege de crisis haar diensten op krediet aanbiedt en betaalt aan haar, zijn schuld.
De prostituee haast zich naar het hotel en betaalt aan de hotelier de kamerhuur.
De hotelier legt de 100 Euro terug op de balie.
Op dat moment komt de rijke toerist naar beneden, neemt de 100 Euro van de balie omdat hij niet tevreden is over de kamer.
Niemand heeft iets verdiend, er is niets veranderd maar het hele dorp is wel schuldenvrij...
De wereld economie teruggebracht tot de basics.
Moet je daar nu jaren voor naar de universiteit? (!)

*Wij wensen iedereen
een heel fijn
kerstfeest
en een
gelukkig, gezond
succesvol
2011*

